

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5809205016
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5809205016.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobkyne: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. XX, zastúpenej právnym zástupcom Mgr. PaeDr. Antonom Kušnírom, advokátom, so sídlom R. C. XX, XXX XX A., proti žalovanému: PRIMULA, s.r.o., so sídlom 027 32 Zuberec 373, IČO: 31 603 521, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Petrom Tonhauserom, advokátom, so sídlom J. Z. X, XXX XX F. F., v konaní o zaplatenie 26.555,135 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29. novembra 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cb/74/2009-344 zo dňa 29. januára 2018 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 597,49 Eur mesačne od 16.11.2005 do 16.05.2007 spolu s úrokom z omeškania (II.), vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 730,26 Eur mesačne od 31.05.2007 do 31.12.2007 spolu s úrokom z omeškania (III.) v spojení so závislým výrokom IV. o nároku na náhradu trov konania, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/74/2009-335 zo dňa 29. novembra 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Cb/74/2009-344 zo dňa 29. januára 2018 v napadnutých výrokoch II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 597,49 Eur mesačne od 16.11.2005 do 16.05.2007 spolu s vyjadreným úrokom z omeškania;
- vo výroku III. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 730,26 Eur mesačne od 31.05.2007 do 31.12.2007 spolu s vyjadreným úrokom z omeškania,
- vo výroku IV. o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 597,49 Eur spolu s úrokom z omeškania 7 % ročne od 16.10.2005 do zaplatenia zastavil. Podľa výroku II. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 597,49 Eur mesačne od 16.11.2005 do 16.05.2007 spolu s vyjadreným úrokom z omeškania, podľa výroku III. bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 730,26 Eur mesačne od 31.05.2007 do 31.12.2007 spolu s vyjadreným úrokom z omeškania a podľa výroku IV. sa žalobkyni proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65 %, o výške ktorého nároku rozhodne okresný súd samostatným uznesením.

2. Okresný súd po vykonanom dokazovaní a aplikácii ustanovení § 133 ods. 1 a 4, § 135 ods. 1, 2, § 387 ods. 1, 2, § 391 ods. 1, § 397 Obchodného zákonníka, za vzatia do úvahy podstatných článkov uzavretej Zmluvy o výkone funkcie zo dňa 20.12.2002, zo dňa 30.05.2007 a zo dňa 18.12.1997 dospel k záveru, že po čiastočnom zastavení konania bolo nevyhnutné výrokmi II., III. žalobe žalobkyne

vyhovieť. Okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa odo dňa vymenovania za člena štatutárneho orgánu žalovaného, jeho konateľa, t.j. odo dňa 30.12.1998 do 13.05.2008, vykonávala práva a povinnosti vyplývajúce jej z ustanovenia § 135 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Okrem toho vykonávala ako konateľka aj ďalšie činnosti, ktorými ju ostatní členovia, či už v postavení ostatných členov štatutárneho orgánu, konateľov alebo jeho spoločníkov, poverili. Ani jeden z vypočutých svedkov ani žalovaný tvrdenia žalobkyne nepopreli, teda to, že by žalobkyňou tvrdené činnosti spadajúce pod výkon funkcie konateľa žalovaného vôbec nevykonávala. Skôr naopak, všetci svedkovia potvrdili, že žalobkyňa okrem činností, ktoré jej vyplývali z pracovnoprávneho vzťahu založeného Pracovnou zmluvou uzatvorenou dňa 01.12.1997 na pozícii - riaditeľky hotela s.r.o., vykonávala aj iné činnosti, či už overovanie podpisov na daňových dokladoch, ako to deklarovala svedkyňa I. Y., alebo vo vzťahu k tretím osobám, ako to deklarovali svedkovia L. R. a Ing. U. A.. Tento svedok, okrem iného, potvrdil aj to, že v súvislosti s výkonom funkcie riaditeľa hotela mu pribudli aj iné povinnosti týkajúce sa prevádzky hotela, čiže svedok, podobne ako žalobkyňa, okrem činností spadajúcich pod výkon funkcie konateľa vykonával aj iné navzájom sa prelínajúce činnosti - bežné, súvisiace s dennou prevádzkou hotela a jeho údržbou a službami podľa požiadaviek hotela. Z obsahu žalobkyňou vyšpecifikovaných činností spadajúcich pod funkciu konateľa (riadenie spoločnosti žalovaného navonok, zabezpečenie vedenia evidencie a účtovníctva, obchodné vedenie spoločnosti, vedenie zoznamu spoločníkov a ich obchodných podielov, komunikácia medzi spoločníkmi žalovaného a konateľmi, príprava podkladov pred konaním valného zhromaždenia, informovanie o stave spoločnosti, spracovávanie nákladov a výnosov, návrhu na rozdelenie zisku a strát, príprava a dojednávanie zmlúv s obchodnými partnermi, pracovné jednanie s TANAPom, SEVAKom, energetikmi, hygienou, požiarou ochranou, inšpektorátom bezpečnosti práce, poisťovňami a SOZA, daňovými úradmi a uzatváranie pracovnoprávnych vzťahov a činnosti spadajúce pod pracovnú pozíciu riaditeľky hotela (riadenie práce recepčných, kuchárov, čašníkov, pomocných pracovníkov, údržbárov, šoférov a praktikantov, vedenie dochádzky a jej kontrola, nákup tovaru a jeho úhrada, vydávanie tovaru na jednotlivé strediská, tvorba jedálneho, nápojového lístka a cenníkov, prenájom konferenčných miestností a kancelárskej techniky, organizovanie spoločenských, kultúrnych podujatí - plesy, firemné akcie, svadby, kary, organizovanie fakultatívnych výletov pre hostí, mapovanie konkurencie, reklama hotela, pravidelná údržba a údržba havarijného stavu, pravidelná prehliadka, údržba a zabezpečenie technického stavu vozidiel, bolo zrejmé, že nešlo o rovnaké (zhodné) činnosti, ktoré by sa vykonávali jednak na základe obchodnoprávneho vzťahu a zároveň aj na základe pracovnoprávneho vzťahu. Okresný súd poukázal na to, že výkon funkcie konateľa zahŕňal aj iné činnosti, než aké žalobkyňa vykonávala na základe Pracovnej zmluvy uzavretej dňa 01.12.1997 na pozícii riaditeľky hotela PRIMULA.

3. Okresný súd preto dospel k záveru, že žalobkyňi titulom výkonu činností konateľa na základe uzavretých zmlúv o výkone funkcie vznikol nárok na odmenu. Túto si žalobkyňa žalobou podanou 19.10.2009 uplatnila vo výške 16.331,40 Eur v členení na sumu 11.949,82 Eur (360.000,- Sk : 18.000 = 20 mesiacov) a sumu 4.381,59 Eur (132.000,- Sk : 22.000 = 6 mesiacov) s príslušným úrokom z omeškania odôvodňujúc ho uzavretou Zmluvou o výkone funkcie zo dňa 20.12.2002 a zo dňa 30.05.2007 a aj dňa 18.12.2007, v ktorých bola dohodnutá rozdielna výška odmeny (18.000,- Sk a neskôr zvýšená na 22.000,- Sk) a ktorá prislúchala žalobkyňi titulom výkonu funkcie konateľa.

4. Okresný súd poukázal na to, že neskôr podaním doručeným na pojednávaní 20.01.2011 žalobkyňa žiadala pripustiť zmenu tohto nároku, a to tak, že celkovú sumu odmeny, ktorú si uplatnila titulom výkonu funkcie konateľky, rozčlenila na odmenu splatnú po jednotlivých mesiacoch, pričom od splatnosti každej jednotlivéj odmeny žiadala priznať úrok z omeškania. Vo vzťahu k sume odmeny uplatnenej žalobou vo výške 18.000,- Sk, si rovnako aj zmenou žaloby žalobkyňa uplatnila 20 mesačných odmien po 18.000,- Sk s tým, že dvakrát žiadala priznať úrok z omeškania z odmeny splatnej 16.02.2007 do zaplatenia (zrejme v dôsledku písárskej chyby a táto odmena bola ako rozdiel žiadanej a priznanej zamietnutá skorším rozsudkom). Vo vzťahu k sume odmeny dohodnutej vo výške 22.000,- Sk si zmenou žaloby žalobkyňa uplatnila o 14 mesačných odmien po 22.000,- Sk viac oproti žalobe, kde žiadala priznať len 6 mesačných odmien po 22.000,- Sk (sumou 132.000 : 22.000 = 6), teda žiadala odmenu aj za obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2008 spolu s príslušným úrokom z omeškania. K navrhovanej zmene došlo aj v dôsledku argumentácie žalovaného, v rámci ktorej žalovaný namietal, že odmena bola pravidelne sa opakujúcim plnením, a preto nebolo možné požadovať úroky z omeškania z celej dlžnej sumy, ale len z jednotlivých čiastkových plnení. Zmenou žaloby, ktorú okresný súd pripustil uznesením č.k. 5Cb/74/2009-60 zo dňa 02.02.2011 si žalobkyňa uplatnila čiastočne rozšírený nárok na zhodných skutkových a právnych tvrdeniach, pričom zmenou žaloby ho len upravila v

súlade s dôvodne obsiahnutou argumentáciou žalovaného, a to tak, že odmenu aj úrok z omeškania uplatnila z odmeny ako pravidelne sa opakujúceho plnenia splatného k dohodnutému dňu príslušného mesiaca. V nadväznosti na uvedené, okresný súd pridfajúc sa intenciou krajského súdu pri posudzovaní (ne)dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, posudzoval včasnosť uplatneného nároku k dátumu podania žaloby, t.j. ku dňu 19.10.2009, kedy bol prvýkrát uplatnený nárok na zaplatenie odmeny za výkon funkcie konateľa a nie (celý nárok) k dátumu podania zmeny žaloby, a to k 20.01.2011. K dátumu 20.01.2011 posudzoval včasnosť uplatneného nároku len vo vzťahu k tej časti nároku, ktorý sa pripustenou zmenou rozšíril o odmenu splatnú od 01.11.2007 do 30.12.2008, t.j. o ďalších 14 odmien po 22.000,- Sk.

5. Okresný súd za aplikácie § 397 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva 4-ročná premlčacia doba, za včas uplatnenú odmenu považoval odmenu, ktorej splatnosť nastala po 19.10.2005, t.j. pri počítaní 4 rokov spätne od podania žaloby. Odmena splatná do 19.10.2005 by bola premlčaná pre žalovaným dôvodne vznesenú námietku premlčania. Podľa Zmluvy o výkone funkcie uzavretej dňa 20.02.2012 by bola premlčaná odmena vo výške 597,49 Eur (18.000,- Sk) splatná 16.10.2005, ktorú si žalobkyňa uplatnila podanou žalobou, pretože lehota na jej uplatnenie skončila 16.10.2009 a žalobkyňa podala žalobu až 19.10.2009, to znamená po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby. Vo vzťahu k tejto časti nároku na zaplatenie odmeny vo výške 597,49 Eur (18.000,- Sk) so 7 % úrokom z omeškania ročne od 16.10.2005 do zaplatenia však žalobkyňa zobrala žalobu späť, preto okresný súd na základe čiastočného späťvzatie žaloby postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil. Okresný súd poukázal na to, že rozhodol na pojednávaní rozhodnutím vo veci samej bez prítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, hoci mu bolo oznámené, že k odročeniu pojednávania nedôjde pre neexistenciu dôležitého dôvodu na jeho odročenie, na ktorom žalovaný mohol udeliť svoj súhlas alebo nesúhlas so späťvzatím žaloby v tejto časti, pričom, ak odročenie pojednávania pre žiadanie súhlasu sa okresnému súdu javilo v rozpore s účelom ustanovenia § 179 ods. 1 CSP, vec prejednal a čiastočne konanie zastavil.

6. Okresný súd uviedol, že odmena uplatnená na základe Zmluvy o výkone funkcie z 20.12.2002 vo výške 597,47 Eur mesačne za obdobie od 16.11.2005 do 16.05.2007 (do uzavretia v poradí druhej Zmluvy o výkone funkcie z 30.05.2007) nebola premlčaná, pretože tento nárok bol uplatnený včas v rámci 4-ročnej premlčacej doby (20x597,47 Eur), preto okresný súd vyhovel žalobe žalobkyne podľa pripustenej zmeny žaloby s priznaním aj úroku z omeškania určeného podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu omeškania jednotlivých čiastok.

7. Odmena vo výške 730,26 Eur (22.000,- Sk) mesačne uplatnená žalobkyňou na základe Zmluvy o výkone funkcie uzavretej dňa 30.05.2007 za obdobie od 31.05.2007 do 01.11.2008 bola pôvodnou žalobou uplatnená len za obdobie 6 mesiacov (v sume 132.000,- Sk / 22.000,- Sk = 6 mesiacov od 31.05.2007), pričom zmenou žaloby účinnou voči okresnému súdu od 20.01.2011 žalobkyňa rozšírila svoj nárok aj o odmenu za ďalšie obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2018, t.j. o 14 mesačných odmien po 730,26 Eur / 22.000,- Sk viac oproti pôvodnej žalobe o sumu 308.000,- Sk viac.

8. Okresný súd za aplikácie § 397 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva 4-ročná premlčacia doba, uviedol, že včas bola uplatnená len tá odmena, ktorej splatnosť nastala po 19.10.2009, a to len vo vzťahu k tým odmenám, ktoré boli uplatnené podanou žalobou (6 odmien po 22.000,- Sk za obdobie od 31.05.2007 do 31.10.2007), keďže lehota na ich uplatnenie u odmeny najskôr splatnej skončila 31.05.2011 a u odmeny najneskôr splatnej skončila 31.10.2011. Žalobkyňa si tieto odmeny uplatnila podanou žalobou 19.10.2009, teda včas a v rámci 4-ročnej premlčacej doby. Okresný súd jej preto odmenu 730,26 Eur (22.000,- Sk x 6) za obdobie od 31.05.2007 do 31.10.2007 priznal spolu aj s odmenou 2x730,26 Eur (2x22.000,- Sk) za obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2008 uplatnenou zmenou žaloby spolu s úrokom z omeškania, ktorý nárok vznikol žalobkyňi podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. U odmeny uplatnenej zmenou žaloby, včasnosť jej uplatnenia počítal okresný súd od dátumu 20.01.2011, pričom u odmeny splatnej 01.11.2007 - 4-ročná premlčacia doba na jej uplatnenie skončila 01.11.2011 a u odmeny splatnej 31.12.2007 premlčacia doba skončila 31.12.2011. Ak si žalobkyňa túto odmenu uplatnila zmenou žaloby dňa 21.01.2011, uplatnila ju včas, a preto aj za toto obdobie jej okresný súd mesačnú odmenu priznal.

9. Okresný súd uviedol, že odmena uplatnená zmenou žaloby vo výške 730,26 Eur (22.000,- Sk) celkovo za obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2008 účinnou dňom 20.01.2011 a z nej tá, ktorá bola splatná za

obdobie od 31.01.2008 do 31.12.2008 (zostávajúcich 12 odmien x 22.000,- Sk) by bola premlčaná pre dôvodne vznesenú námietku premlčania. Vo vzťahu k tejto časti nároku na zaplatenie odmeny vo výške 730,26 Eur (22.000,- Sk) za obdobie od 31.01.2008 do 31.12.2008 spolu s príslušným úrokom z omeškania žalobkyňa na pojednávaní dňa 29.11.2017 zobrala žalobu v tejto časti späť, v ktorej žiadala konanie zastaviť. Okresný súd však nerozhodol o zastavení konania vo vzťahu k tejto časti žaloby, pretože o tomto nároku bolo rozhodnuté v poradí prvým rozsudkom. Týmto skorším rozsudkom bola priznaná odmena uplatnená vo výške 730,26 Eur (22.000,- Sk) len na obdobie od 01.07.2007 do 31.12.2007 a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá (t.j. obdobie, za ktoré nežiadala odmenu priznať a zobrala žalobu späť) pre dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovaného a táto časť rozsudku nebola napadnutá odvolaním a dotknutá zrušujúcim uznesením krajského súdu, a preto rozsudok v zamietavej časti nadobudol právoplatnosť. Ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemohla byť pojednávaná a rozhodovaná znova v zmysle § 230 CSP.

10. Okresný súd ďalej poukázal na to, že splatnosť odmeny bola určená podľa zmlúv o výkone funkcie, kedy podľa Zmluvy uzavretej dňa 20.12.2002 bola dohodnutá splatnosť do 15-teho dňa nasledujúceho mesiaca, pričom počnúc 16-tym dňom sa žalovaný dostal do omeškania. Podľa Zmluvy o výkone funkcie zo dňa 30.05.2007 bola dohodnutá splatnosť k 30-temu dňu príslušného mesiaca, a preto žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom, t.j. buď dňom 31. príslušného mesiaca alebo prvým dňom nasledujúceho mesiaca.

11. Žalovaný žiadal proti pohľadávke žalobkyne započítať jeho pohľadávku na náhradu škody uplatnenej v trestnom konaní vo výške 184.005,83 Eur. Tento nárok na náhradu škody však žalovaný nepreukázal, keď podľa záveru okresného súdu nepreukázal základné predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody, a to porušenie zmluvnej alebo zákonnej povinnosti zo strany žalobkyne, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a zavineným konaním žalobkyne. Žalovaný nešpecifikoval, akú povinnosť mala žalobkyňa porušiť, či už výkonom funkcie riaditeľky hotela alebo výkonom funkcie konateľky a ako mu mala v súvislosti s týmto porušením vzniknúť škoda. Žalovaný okresnému súdu neponúkol ani dôkazy, ktorými by sa existencia ním započítavanej pohľadávky preukázala, keď ani netvrdil, na základe akých skutočností - zavineného konania žalobkyne mala vzniknúť škoda započítavaná vo výške 184.005,83 Eur. K zániku pohľadávky žalobkyne podľa názoru okresného súdu nestačilo len to, že sa uskutoční hmotnoprávny úkon započítania žalovaným dňa 11.04.2011, ale aj to, že pohľadávka uplatnená na započítanie musí byť dôvodná a preukázaná. Ak aj žalovaný pohľadávku odôvodňoval trestným konaním vedeným proti žalobkyne, okresný súd zistil, že trestné konanie vedené proti žalobkyne bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/60/2009 zo dňa 29.03.2016, právoplatným 09.02.2017, ktorým bola žalobkyňa ako obžalovaná oslobodená spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala žalobkyňa a žalovaný ako poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku. Nárok žalovaného na náhradu škody nebol preukázaný, žalobkyňa ho poprela, preto jednostranné započítanie uskutočnené žalovaným okresný súd vyhodnotil ako nedôvodné.

12. O nároku na náhradu trov súdneho konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a úspešnej žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej úspechu 65% (pomer žiadaného 800.000,- Sk, priznaného 518.000,- Sk s príslušenstvom po zaokrúhlení). O výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti veci (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže mal za to, že okresný súd rozhodoval na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ak zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 597,49 Eur mesačne od 16.11.2005 až do 16.05.2007 s príslušenstvom a sumy 730,26 Eur mesačne od 31.05.2007 do 31.12.2007 s príslušenstvom. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 15.10.2009 domáhala zaplatenia sumy 16.331,40 Eur s príslušenstvom až do zaplatenia. Uplatnený nárok bol upravovaný zmenou žaloby dňa 18.01.2011, v rámci ktorého bolo rozdelenie na jednotlivé mesačné odmeny, počnúc odmenou splatnou v októbri 2005 až po odmenu splatnú v máji 2007 spoločne s úrokmi z omeškania, pričom v súlade s touto úpravou sa mal žalovaný dostať do omeškania s úhradou prvej mesačnej odmeny vo výške 597,49 Eur dňa 16.10.2005. Žalovaný zotrval v odvolaní na tom, že nárok nebol uplatnený riadne a včas, a to v zákonnej premlčacej dobe. Ak žalobkyňa uskutočňovala zmenu žaloby dňa 18.01.2011, bola oprávnená uplatniť si svoje nároky, ktoré vznikli v rámci zákonnej premlčacej doby, t.j. od 18.01.2007 do 18.01.2011. Vo vzťahu

k nároku na zaplatenie odmeny za výkon funkcie, ktoré vznikli mimo tejto lehoty, t.j. v súlade so zmenou návrhu od 16.10.2005 do 16.01.2007, bola vznesená zo strany právneho zástupcu žalovaného dôvodne námietka premlčania, ktorú i napriek jej opodstatnenosti okresný súd neuznal. Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný nárok bol uplatnený na okresnom súde dňa 19.10.2009 na zaplatenie sumy 11.949,81 Eur s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne od 15.10.2005 až do zaplatenia v celosti, bol v čase vykonania zmeny návrhu premlčaný a žalobkyňa si mohla uplatňovať len nároky odo dňa zmeny žaloby v rámci 4-ročnej premlčacej doby. Otázka existencie záväzku žalobkyne voči žalovanému je irelevantná, pretože z predložených dôkazov vyplynulo, že žalobkyňa svoj záväzok jasne a zrozumiteľne uznala. Tvrdenia okresného súdu o neunesení dôkazného bremena sa podľa názoru žalovaného nezakladajú na reálnom skutkovom stave, pretože okresný súd žiadne dokazovanie v predmetnej veci nevykonal. Na pojednávaní konanom dňa 18.04.2011 bola zo strany právneho zástupcu žalovaného pohľadávka v časti, ktorá nebola predmetom vznesenej námietky premlčania, započítaná voči nároku na náhradu škody vo výške 184.005,83 Eur, t.j. týmto započítaním došlo k zániku vzájomným pohľadávok. Záväzok, ktorý má žalobkyňa voči žalovanému, a to vo výške 184.005,83 Eur, uznala dňa 13.05.2008. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/143/2008 zo dňa 27.04.2011. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

14. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa v podaní zo dňa 12.02.2018. Žalobkyňa nesúhlasila s námietkou žalovaného, že by sa okresný súd riadne nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, keďže túto vyhodnotil v súlade aj so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/283/2011 zo dňa 16.01.2012. K obrane zániku pohľadávky žalobkyne uskutočnením úkonu započítania žalobkyňa uviedla, že pred okresným súdom nebol poskytnutý dôkaz, ktorým by bola preukázaná existencia pohľadávky žalovaného na náhradu škody, naviac, ak krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Cob/283/2011 uviedol, že v rámci nového konania je to žalovaný, ktorý bude nositeľom dôkaznej povinnosti v súvislosti s použitou pohľadávkou na započítanie, ktorá má predstavovať nárok na náhradu škody, pretože podľa záverov zrušujúceho uznesenia krajského súdu z doteraz vykonaných dôkazov takúto pohľadávkou žalovaný nepreukázal. Žalobkyňa bola oslobodená spod obžaloby podľa rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 4T/60/2009 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/94/2016 a žalovaný ani netvrdí, že by túto náhradu škody voči žalobkyňi uplatňoval, neprodukoval žiadne dôkazy, preto nepreukázal ním tvrdenú pohľadávkou uplatnenú na započítanie. Z týchto dôvodov žalobkyňa žiadala rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie s priznaním trov tohto odvolacieho konania.

15. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 4. apríla 2018 (č.l. 348 spisu) bolo vyjadrenie žalobkyne doručené právnemu zástupcovi žalovaného s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10-tich dní od jeho doručenia. K doručeniu došlo dňa 05.04.2018, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

17. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/85/2018-352 zo dňa 14.08.2018, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 13.11.2018 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

18. Za dôslednej aplikácie ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP bol posudzovaný rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením, napadnutý odvolaním žalovaného v podaní zo dňa 8.1.2018. Bolo zrejmé, že žalovaný nesúhlasil s výrokovou časťou II., III., v spojení so závislým výrokom IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný v odvolaní zotrval na námietke premlčania, ktorú okresný súd neuznal, ako aj, že z titulu uskutočneného úkonu započítania žalovaným voči pohľadávkou žalobkyne

táto zanikla s pohľadávkou uplatnenou na započítanie, a to s nárokom na náhradu škody vo výške 184.005,83 Eur, vo vzťahu ku ktorej žalovaný tvrdil, že táto jeho pohľadávka bola preukázaná, ba navyiac, že túto žalobkyňa mala voči žalovanému uznať. Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov žalovaného nebol relevantný. Podľa krajského súdu sa okresný súd dôsledným spôsobom vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania uplatnenou žalovaným v priebehu konania pred okresným súdom, ako aj s uplatnenou pohľadávkou na započítanie, a to žalovaným tvrdenou škodou vo výške 184.005,83 Eur použitou proti nároku vymedzeného žalobou a následnou úpravou (zmenou) žaloby v podaní zo dňa 18.01.2011.

19. V súvislosti s vecne správnymi závermi súdu prvej inštancie je v prvom rade potrebné poukázať na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/283/2011-129 zo dňa 16.01.2012, z ktorého okresný súd v ďalšom konaní vychádzal. Okresný súd tak, ako aj vyjadril krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení, bol povinný osobitne, samostatne vyhodnocovať vznesenú námietku premlčania žalovaným, osobitne k žalobou uplatnenému nároku a osobitne vo vzťahu k podaniu zo dňa 18.01.2011. Okresný súd podľa zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu pristupoval aj k žalovaným vznesenej námietke započítania, keď bol to žalovaný, ktorý z titulu takejto započítacej námietky bol povinný túto preukázať, k čomu v konaní pred okresným súdom nedošlo. Žalovaný nielenže podľa názoru krajského súdu, ktorý je v zhode s názorom okresného súdu, nepreukázal započítaciu námietku, ale ani v odvolaní tvrdené jej uznanie žalobkyňou v konaní pred okresným súdom. Žalovaný podľa zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, č.k. 13Cob/283/2011-129 zo dňa 16.01.2012 si bol vedomý svojej dôkaznej povinnosti vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke na započítanie, ktorú nesplnil a túto tvrdenú pohľadávku nepreukázal. Krajský súd v Žiline už v zrušujúcom uznesení č.k. 13Cob/283/2011-129 zo dňa 16.01.2012 vyslovil, že nestačí len uskutočniť úkon započítania (procesnoprávny alebo hmotnoprávny), ale je potrebné aj pohľadávku uplatnenú na započítanie preukázať, čo žalovaný neurobil, preto takáto nepreukázaná pohľadávka, uplatnená na započítanie, nemôže spôsobiť stret a zánik vzájomných pohľadávok, navyiac, ak bola zo strany žalobkyne rozporovaná a mala súvis s prebiehajúcim trestným konaním, u ktorého výsledkom je to, že žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená.

20. Žalovaným vznesenú námietku premlčania okresný súd v napadnutom rozhodnutí riadne vyhodnotil tak, ako mu to bolo uložené zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/283/2011-129 zo dňa 16.01.2012. Bolo nevyhnutné túto námietku premlčania posudzovať samostatne od jednotlivých podaní, a to samostatne od doručenia žaloby na Okresný súd Námestovo dňa 19.10.2009 a v nej uplatnený nárok a samostatne od doručenia rozšírenej (zmenenej) žaloby zo dňa 18.01.2011 (strana 6, posledný odsek zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline). Krajský súd zvyrazňuje, že žaloba zo dňa 15.10.2009 bola doručená na okresný súd 19.10.2009. V nej uplatnený nárok musel byť tak, ako to vyjadril krajský súd v zrušujúcom uznesení, čo následne rešpektoval aj okresný súd v napadnutom rozsudku, posudzovaný samostatne k vznesenej námietke premlčania a samostatne nárok uplatnený podaním zo dňa 18.01.2011. Žalovaný v odvolaní bližšie odvolacie dôvody k tomuto samostatnému vyhodnocovaniu žalobných nárokov neuviedol, preto krajský súd nemal daný zákonný priestor pri neuvedení konkrétnej podrobnosti prieskumu závery okresného súdu vyjadrené v odôvodnení jeho rozhodnutia, a tým krajský súd na správnosť záverov rozhodnutia okresného súdu aj v rovine vyhodnotenej námietky premlčania vznesenej žalovaným odkazuje. Nebolo na mieste posudzovať námietku premlčania vznesenú žalovaným len k podaniu zmeny návrhu podaním zo dňa 18.01.2011, keďže takýto postup by bol nesprávny, ak žalobkyňa už žalobou zo dňa 15.10.2009, doručenou okresnému súdu 19.10.2009, uplatnila žalovanú pohľadávku, ku ktorej k danému podaniu na okresný súd bolo nevyhnutné samostatne riešiť plynutie premlčacej doby, čo vecne správne urobil okresný súd.

21. Na základe odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd nezistil nesprávnosť postupu a vyjadrených záverov okresným súdom v napadnutom rozsudku, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie aj za aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP. Za použitia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku nebol povinný z titulu odvolacích dôvodov žalovaného opätovne zopakovať tie závery a zhodnotenia, ktoré vyjadril okresný súd v napadnutom rozsudku, ale bolo postačujúce na ne odkázať, pretože konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom okresného súdu vytvára organickú (kompletizujúcu) jednotu (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/190/2016 zo dňa 20.12.2017, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09, podľa ktorého odôvodnenie rozhodnutia

okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok).

22. Krajský súd dodáva, že žalovaným vznesenú námietku premlčania nebolo možné vyhodnocovať len k dátumu uskutočneného podania - zmeny zo dňa 18.01.2011, doručeného na okresný súd dňa 20.01.2011 a spätne od tohto dátumu 4 roky pri 4-ročnej premlčacej dobe, kedy mali byť zachované nároky žalobkyne podľa tvrdení žalovaného, pretože už samotnou žalobou zo dňa 15.10.2009, doručenou na okresný súd dňa 19.10.2009, žalobkyňa uplatnila žalobný nárok, ktorý vo vzťahu k tomuto dátumu doručenia žaloby musel byť posudzovaný samostatne k ďalšiemu podaniu žalobkyne zo dňa 18.01.2011. Nebolo možné tak, ako sa toho domáhal žalovaný pri ním vznesenej námietke premlčania, zobrať do úvahy len podanie žalobkyne zo dňa 18.01.2011, keďže toto podanie nadväzovalo na žalobu zo dňa 15.10.2009, doručenú okresnému súdu dňa 19.10.2009 a nejednalo sa o úplne iné podanie, ktoré by nemalo súvis s podanou žalobou žalobkyne.

23. Podľa odvolacieho dôvodu žalovaného nebolo možné námietku premlčania vzťahovať len k zmene návrhu zo dňa 18.01.2011, pretože bola tu žaloba zo dňa 15.10.2009, doručená okresnému súdu 19.10.2009 a v nej uplatnený nárok, ktorý musel byť tak, ako to vyjadril krajský súd v svojom zrušujúcom uznesení, samostatne posudzovaný k vznesenej námietke premlčania a samostatne nárok uplatnený zmenou podania zo dňa 18.01.2011, čo aj okresný súd uskutočnil v napadnutom rozhodnutí. Krajský súd sa oboznámil s podaním žalobkyne zo dňa 18.01.2011 (č.l. 52 - 54 spisu), ktoré bolo doručené okresnému súdu 20.01.2011. Hoci bolo označené ako zmena návrhu v konaní o vyplatenie odmeny konateľa, týmto podaním vo väzbe už k podanej žalobe žalobkyne zo dňa 15.10.2009, doručenej Okresnému súdu Námestovo dňa 19.10.2009, v podstate došlo len k vyjadreniu nároku žalobkyne po mesačnej sume ako dohodnutej odmeny a na základe takto mesačne vyjadrenej odmeny bol formulovaný aj petit v časti požadovaného príslušenstva, a to úroku z omeškania. Formulácia úpravy žalobného petitu rozčlenenej odmeny splatnej po jednotlivých mesiacoch bola správnym spôsobom posudzovaná a vyhodnotená okresným súdom k vznesenej námietke premlčania žalovaným v odsekoch 23., 24., 25., 26., 27., 28. a 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Okresný súd správnym spôsobom porovnal podanie žalobkyne zo dňa 15.10.2009, t.j. žalobu doručenú na okresný súd dňa 19.10.2009 a podanie žalobkyne zo dňa 18.01.2011, doručené okresnému súdu dňa 20.01.2011, ktoré síce bolo označené ako zmena návrhu, ale v podstate išlo o doplnenie pôvodne podanej žaloby vyjadrením uplatnenej odmeny po jednotlivých mesiacoch. Oproti žalobe žalobkyne, v podaní zo dňa 18.01.2011 bolo navyše požadované priznanie odmeny aj za obdobie od 01.11.2007 do 31.12.2008 spolu s úrokom z omeškania, kedy tak, ako správne uviedol okresný súd, v podaní zo dňa 18.01.2011, doručenom okresnému súdu dňa 20.01.2011, žalobkyňa len čiastočne rozšírila nárok oproti pôvodne podanej žalobe zo dňa 15.10.2009, ktoré rozšírenie vychádzalo zo zhodných skutkových, ako aj právnych tvrdení uvedených v pôvodne podanej žalobe. Tak, ako správnym spôsobom vyjadril okresný súd v odseku 23. svojho odôvodnenia, námietku premlčania musel posudzovať samostatne k nároku, ktorý bol uplatnený už k dátumu podania žaloby, doručenej na okresný súd dňa 19.10.2009 a samostatne k nároku, ktorý bol obsiahnutý v podaní zo dňa 18.01.2011, doručenom na okresný súd dňa 20.01.2011, a to vo vzťahu k uplatnenej odmene od 01.11.2007 do 31.12.2008, čo bolo rozšírením oproti pôvodne uplatnenej odmene v podanej žalobe žalobkyne zo dňa 15.10.2009.

24. Krajský súd nezistil dôvody na zrušenie rozsudku okresného súdu a ani na jeho zmenu, preto bol rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch II., III., IV. potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie.

25. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej bol priznaný proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.